

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia **12 maja 2023 r. (symbol SU)** Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. odmówił K. K. (1) prawa do świadczenia uzupełniającego, wskazując jako podstawę rozstrzygnięcia orzeczenie Lekarza Orzecznika ZUS z dnia **2.02. 2023 r.**, który orzekł, że wnioskodawca nie jest niezdolny do samodzielnej egzystencji. (decyzja k. 22 akt ZUS)

W dniu 7 czerwca 2023 r. wnioskodawca złożył odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (symbol SU), podnosząc błędną ocenę faktów, dokumentacji medycznej i brak zbadania. Wniósł o przyznanie prawa do świadczenia uzupełniającego. (odwołanie k. 3)

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego odrzucenie na podstawie art. 477⁹ §3¹ k.p.c., bowiem podstawę do wydania decyzji stanowiło orzeczenie lekarza orzecznika ZUS a odwołanie jest oparte wyłącznie na zarzutach dotyczących tego orzeczenia. (odpowiedź na odwołanie – k. 5)

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

K. K. (2) w dniu 25.08. 2022 r złożył do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych wniosek o świadczenie uzupełniające. (wniosek k.2 akt ZUS)

Lekarz Orzecznik ZUS orzeczeniem z dnia 5.10.2022 r orzekł, że wnioskodawca nie jest niezdolny do samodzielnej egzystencji.(orzeczenie – k. 12 akt ZUS)

Komisja Lekarska orzeczeniem z dnia 8.11.2022 r orzekła, że wnioskodawca nie jest niezdolny do samodzielnej egzystencji.(orzeczenie – k. 17 akt ZUS)

Decyzją z dnia 1.12. 2022 r. (symbol SU)Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. odmówił K. K. (1) prawa do świadczenia uzupełniającego, wskazując jako podstawę rozstrzygnięcia orzeczenie Komisji Lekarskiej ZUS z dnia 8.11. 2022 r., która orzekła, że wnioskodawca nie jest niezdolny do samodzielnej egzystencji. (decyzja k.19 akt ZUS)

W dniu 23.12.2022 r wnioskodawca złożył do ZUS odwołanie od tej decyzji.

(odwołanie – k. 21)

Zgodnie z opinią lekarską z dnia 2.01.2023 roku odwołanie zawierało nowe okoliczności dotyczące niezdolności do samodzielnej egzystencji i sprawę przekazano do ponownego rozpoznania przez lekarza orzecznika.(opinia – k. 29 akt ZUS)

Do wnioskodawcy skierowano pismo informujące, zgodnie z którym sprawa zostanie przekazana do ponownego rozpoznania i wydania orzeczenia przez lekarza orzecznika ZUS, od którego będzie przysługiwało prawo do wniesienia sprzeciwu do komisji lekarskiej, a następnie będzie wydana nowa decyzja, od której będzie mógł wnieść odwołanie zgodnie z pouczeniem w niej zawartym, a odwołaniu od decyzji z dnia 1.12.2022 r nie nadaje się biegu.(pismo – k. 30 akt ZUS)

Lekarz Orzecznik Zakładu Ubezpieczeń Społecznych orzeczeniem z dnia 2.02.2023 r wskazał, że wnioskodawca nie jest niezdolny do samodzielnej egzystencji. Orzeczenie zawierało pouczenie o prawie wniesienia sprzeciwu do Komisji Lekarskiej ZUS oraz skutkach jego niewniesienia. Został pouczony, iż odwołanie od decyzji ZUS oparte wyłącznie na zarzutach dotyczących orzeczenia Lekarza Orzecznika, w przypadku niewniesienia od niego sprzeciwu, sąd odrzuci. Orzeczenie zostało odebrane w dniu 13.02.2023 r przez J. B.. (orzeczenie Lekarza Orzecznika ZUS k. 20 akt ZUS, potwierdzenie odbioru – k. 21 odw. akt ZUS)

Od orzeczenia Lekarza Orzecznika ZUS wnioskodawca nie złożył sprzeciwu do Komisji Lekarskiej ZUS. (okoliczność bezsporna)

Decyzją z dnia 12 maja 2023 r. (symbol SU) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. odmówił K. K. (1) prawa do świadczenia uzupełniającego, wskazując jako podstawę rozstrzygnięcia orzeczenie Lekarza Orzecznika ZUS z dnia 2.02. 2023 r., który orzekł, że wnioskodawca nie jest niezdolny do samodzielnej egzystencji. (decyzja k. 22 akt ZUS)

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 14 ust. 2a. i 2b ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U.2022 poz.504 j.t.) od orzeczenia lekarza orzecznika osobie zainteresowanej przysługuje sprzeciw do komisji lekarskiej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, w ciągu 14 dni od dnia doręczenia tego orzeczenia. Sprzeciw wnosi się za pośrednictwem jednostki organizacyjnej Zakładu właściwej ze względu na miejsce zamieszkania osoby zainteresowanej.

Stosownie do treści art. 477⁹ § 3¹ kpc Sąd odrzucił odwołanie w sprawie o świadczenie z ubezpieczeń społecznych, do którego prawo jest uzależnione od stwierdzenia niezdolności do pracy lub niezdolności do samodzielnej egzystencji albo stwierdzenia stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu, jeżeli podstawę do wydania decyzji stanowi orzeczenie lekarza orzecznika Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, a osoba zainteresowana nie wniosła sprzeciwu od tego orzeczenia do komisji lekarskiej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych i odwołanie jest oparte wyłącznie na zarzutach dotyczących tego orzeczenia. Jeżeli odwołanie opiera się także na zarzucie nierozpatrzenia wniesionego po terminie sprzeciwu od tego orzeczenia, a wniesienie sprzeciwu po terminie nastąpiło z przyczyn niezależnych od osoby zainteresowanej, sąd uchyla decyzję, przekazuje sprawę do ponownego rozpoznania organowi rentowemu i umarza postępowanie. W takim przypadku organ rentowy kieruje sprzeciw do rozpatrzenia do komisji lekarskiej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych.

Przenosząc powyższe na grunt niniejszej sprawy wskazać należy, że wnioskodawca nie wyczerpał trybu odwoławczego przewidzianego w art.14 ust.2a ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Mimo prawidłowego pouczenia ubezpieczony nie wniósł w terminie 14 dni od dnia doręczenia tego orzeczenia sprzeciwu od orzeczenia Lekarza Orzecznika ZUS do Komisji Lekarskiej ZUS organu rentowego, a odwołanie to jest oparte wyłącznie na kwestionowaniu orzeczenia Lekarza Orzecznika ZUS, wskazuje bowiem na swój stan zdrowia.

Wniesienie odwołania od decyzji ZUS opartego wyłącznie na zarzutach dotyczących tego orzeczenia, przy braku sprzeciwu od orzeczenia lekarza orzecznika do komisji lekarskiej ZUS, powoduje odrzucenie tegoż odwołania i eliminuje możliwości przeniesienia sporu na drogę sądową. (por. w tym zakresie wyrok S.A. w Katowicach z dnia 6.11.2007 r., III AUa 328/07, Lex nr 399971, uchwała SN z dnia 15 marca 2006 r., II UZP 17/05, OSNP 2006/15 – 16/245)

Art. 477⁹ § 3¹ kpc oznacza, że możliwość rozpoznania przez Sąd odwołania wniesionego w określonych w nim sprawach uzależniona jest od wyczerpania przez zainteresowanego dwuinstancyjnego trybu orzekania. Niezachowanie tego trybu skutkuje odrzuceniem odwołania. (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 6 listopada 2007 r., III AUa 328/07, LEX nr 399971, uchwała Sądu Najwyższego z dnia 15 marca 2006 r., II UZP 17/05, OSNP 2006/15-16/245 ,III AUa 253/14 - postanowienie SA Szczecin z dnia 02-12-2014). Na podstawie art. 477⁹ § 3¹ KPC sąd odrzuca odwołanie, w którym ubezpieczony podnosi wyłącznie zarzuty przeciwko orzeczeniu Lekarza Orzecznika ZUS w kwestiach określonych w art. 14 ust. 1 pkt 1-5 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy na podstawie art. 477⁹ § 3¹ k.p.c. odwołanie wnioskodawcy odrzucił.